

Justis- og politidepartementet
Lovavdelinga
Postboks 8005 Dep
0030 OSLO

Steigen, 15. januar 2009

Re "Høring – inkorporering av kvinnediskrimineringskonvensjonen i menneskerettslova".

KUN senter for kunnskap og likestilling, tidligere Kvinneuniversitetet Nord, takker for invitasjonen til å delta i høringen. Spørsmålet er om Kvinnediskrimineringskonvensjonen (som er inkorporert i norsk lov gjennom likestillingslovens §1b, vedtatt ved lov 10. juni 2005 nummer 38, men uten forrang) nå skal inkorporeres i menneskerettsloven. KUN senter for kunnskap og likestilling støtter dette forslaget.

Det argumenteres i høringsnotatets s 17, 2. avsnitt, med at en slik inkorporering med forrang vil kunne gjøre situasjonen mindre forutsigbar, ved at regelen får enda større gjennomslagskraft overfor andre rettsregler. Det understrekes imidlertid i den påfølgende teksten at erfaringene så langt med konvensjoner som er blitt inkorporert i menneskerettsloven er at det har vært overraskende mange tilfeller der norsk lovgivning er funnet konvensjonsstridig. Dette tross at man i utgangspunktet har gått ut fra at norsk lovgivning oppfylte kravene i konvensjonen da denne ble ratifisert.

Likestillings- og diskrimineringsombudet (LDO) og Likestillings- og diskrimineringsnemnda er gitt i oppgave å føre tilsyn med ulike forhold og vurdere disse i forhold til likestillings- og diskrimineringslovene, og skal rapportere til departementet. Om konvensjonen inkorporeres med forrang, slik det legges opp til i høringsnotatet (side 36) vil denne kompetansen kun tilligge domstolene, som forventes å følge Stortingets intensjoner. Nemnda vil ikke få kompetanse til å sette til side lovforslag de mener strider med kvinnediskrimineringskonvensjonen, slik de heller ikke har det i dag mht likestillings- eller diskrimineringslovene.

Man understreker videre at "Motstrid mellom kvinnediskrimineringskonvensjonen og norsk lov har ikkje vore tema i nokon sak for norske domstolar så langt, og likestilling som verdi er sterkt rotfesta i norsk rettsoppfatning". Dette kan både skyldes at slike konvensjoner gjerne har høyere generalitetsnivå enn nasjonale lovtekster, men også at Likestillingsloven og de påstått "rotfestede" likestillingsverdiene later til å ha "vikeplikt" i forhold til andre hensyn i svært mange tilfeller.

KUN senter for kunnskap og likestilling har også en kommentar til diskusjonen av konvensjonens artikkel 14, som spesifiserer hensyn til kvinner "på landsbygda". Det påpekes i høringsnotatet at dette i første rekke har "forholda i utviklingsland for auge", men vi ønsker her å understreke at forholdene i Norge ikke nødvendigvis er de samme for kvinner i hovedstaden som for kvinner som bor i rurale strøk. Et eksempel her kan være krisesentertilbudet, som p.t. behandles i høring med frist 15. januar. KUN har her påpekt at det i utarbeidelsen av finansieringssystem må tas hensyn til at småkommuner med dårlig økonomi neppe vil ha økonomisk frihet til å kunne gi voldsutsatte kvinner og barn et likeverdig tilbud som det vi finner i mer urbane strøk. Også det mye omtalte "flytteforbudet" som ble diskutert i forbindelse med NOU 2008:9 om barneloven vil kunne slå mer uheldig ut for kvinner i distriktene enn for kvinner i mer tettbygde strøk. Denne er nevnt under diskusjonen av artikkel 15, men også konvensjonens artikkel 14 vil m.a.o. kunne komme til anvendelse her.

Med hilsen
For KUN senter for kunnskap og likestilling

Lindis Sloan
Rådgiver

